Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237, (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250, (212) 227-5251

РІК LXXXIV. Ч. 115. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 20-го ТРАВНЯ 1977 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, MAY 20, 1977 No. 115. VOL. LXXXIV.

ВАШІНҐТОНСЬКА АКЦІЯ УНС В ОБОРОНІ ПОЛІТВ'ЯЗНІВ ТА ЛЮДСЬКИХ ПРАВ В УКРАЇНІ ОХОПИЛА МАЙЖЕ ВСІХ ЗАКОНОДАВЦІВ ТА ЗАВЕРШИЛАСЬ СПІЛЬНОЮ ЗУСТРІЧЧЮ В КАПІТОЛІ

Вашінгтон, Д. К. (Ігор Длябога). — Кількаденна акція Українського Народного Союзу тут в столиці ЗСА в обороні українських політв'язнів завершилася в середу, 18-го травня, коли десятки українців з цілої країни приїхали до Вашінгтону, щоби поінформувати своїх сенаторів та конгресменів про порушування людських прав в Україні.

Ця акція була запляноване УНСоюзом з метою вплинути на американський уряд, щоб представники ЗСА на Београдській конференції в червні ц. р. вимагали від совєтського уряду звільнення всіх політв'язнів та дотримання всіх постанов Гельсінкського домовлення.

В середу, 18-го травня, члени УНСоюзу та інших громадських, жіночих та молодечих організацій відвідали бюра коло 200 американських законодавців, в тому числі майже всіх сенаторів. Представники зорганізованої української громади зустрілися переважно з асистентами конгресменів, а подекуди із самими конгресменами, інформуючи їх про найновіші порушення людських, національних та релігійних прав в Україні, головно про арешти членів Київської Української Групи для сприяння виконанню Гельсінкських Угод Миколи Руденка, голови групи, Олексія Тихого, Миколи Матусевича та Мирослава Мариновича. Спеціяльно приготований УНСоюзом інформаційний пакет з біографіями деяких українських політв'язнів та копії із законодавських акцій в їхній обороні були передані всім сенаторам і конгресменам або їхнім ассистентам. Українські делегації просили, щоб поодинокі законодавці зголосили окремий законопроєкт в обороні українських політв'язнів в СССР і також писали листи до генерального секретаря СССР Леоніда Брежнєва, вимагаючи негайно звільнення чотирьох членів Української Гельсінкської групи та інших політв'язнів.

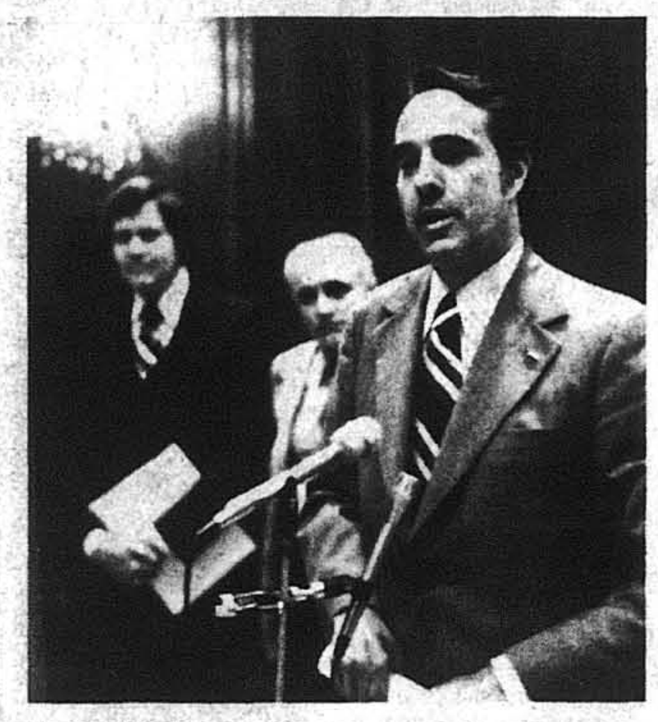
Українці, які брали участь у цій акції, приїхали з багатьох частин Америки, як: Ню Йорк, Сиракюзи, Боффало, Рочестер, Бостон, Філядельфія, Віпані, Ірвінгтон, Пассейк, Сан Дієго, Джерзі Сити, Вашінгтон, Д. К., Клівленд, Арізона, Колорадо, Меріленд та інших стейтів.

Акцією розповсюдження матеріялів про порушення прав людини займалися з рамени УНСоюзу д-р Мирон Куропась, асистент сен. Боба Дола і головний радний УНСоюзу, та головні радні УНСоюзу Евген Іванців і Тарас Шмагала.

В середу ввечері в сенатській частині Капітолю відбулося прийняття, що його влаштував сенатор Дол для українських делегацій, законодавців та журналістів. Коло 50 сенаторів і конгресменів загостили на це прийняття, між ними сенатори: Наррисон Вілліямс, Френк Чирч, Барри Ґолдвотер, Морріс Юдол, Кліффорд Кейс, Бирч Бай, Пол Сартейнс, Ричард Швайкер, Стром Турмонд та інші, і конґресмени: Едвард Коч, Бенджамін Ґіллман, Генрі Гайд, Джеймс Бланчард, Ричард Келлі та інші. Коло 200 інших гостей, українці і не-українці, були приявні.

У своєму заключному слові головний предсідник УНСоюзу Йосип Лисогір подякував приявним за участь і ствердив, що їхня участь доказала, що американські законодавці і громадяни турбуються порушенням людських прав в Україні. Сенатор Дол зі свого боку заявив, що він продовжуватиме кампанію в обороні людських і національних прав в Україні і як матиме змогу брати участь у Београдській конференції, то буде вимагати від совєтського уряду строгого дотримання Гельсінкських Угод.

Деякі учасники цієї оборонної акції залишилися ще на один день у Вашінгтоні, щоб допомогти у дальшому поширюванні серед законодавців матеріялів про порушення людських прав в Україні.

Сенатор Боб Дол виголошує своє слово до зібраних законодавців та представників УНС і Української Громади на зустрічі в Капітолі. Перший зліва стоїть його асистент, головний радний УНС д-р Мирон Куропась, який керував цією акцією УНС у Вашінгтоні.

Група союзових активістів розмовляють з колишнім спеціяльним асистентом президента Форда Вілліямом Баруді. На фото (зліва): заступник головного предсідника УНСоюзу д-р Іван Флис, головний секретар Володимир Сохан, п-ні Леся Куропась, головний предсідник Йосип Лисогір, д-р Юліян Куляс, В. Баруді, головний касир Уляна Дячук і Волтер Клозник.

(Продовження на стор. 4-ій)

„ПРАВДА" КРИТИКУЄ КАРТЕРА ЗА НЕДОДЕРЖАННЯ ОБІЦЯНОК

Москва. — Газета „Правда", орган ЦК КПСС, опублікувала у числі з 18-го травня ц.р. нове обвинувачення проти президента Джіммі Картера, закидуючи йому непослідовність і недодержання предвиборчих обіцянок. Замість конкретних заходів, які мали б поліпшити економічну кризу в країні, — каже „Правда", — Картер на протязі 100 днів свого урядування виступає перед народом тільки з поученням.

Від часу виступу президента Картера і Державного департаменту в обороні людських прав і переслідування дисидентів в Совєтському Союзі та інших комуністичних державах, совєтська преса переповнена критичними статтями зверненими проти Президента ЗСА, який, на думку совєтських пропаґандистів, не сповнив передвиборчих обіцянок і цілком не переймається тим, що в країні поглиблюється економічна криза. Остання саркастична стаття в „Правді" пов'язана з відновленням переговорів в Женеві між державним секретарем ЗСА Сайрусом Венсом і міністром закордонних справ СССР Андреєм Ґромиком в справі скорочення стратегічної зброї. Москва вважає, що новий плян, переданий Москві в часі першої зустрічі Венса з Брежнєвим, походить від самого Картера і Москва не може забути Президентові його сміливости і, як каже один із совєтських авторів, „відхилення від прийнятої у Владивостоці домовлености". Атакуючи президента Картера за внутрішні справи, „Правда" пише, що „виглядає немов би Картер вів передвиборчу кампанію". Нюйоркський кореспондент „Правди" Томас Колісніченко дивується, чому Білий Дім продовжує поучувати американський нарід і закликає його до жертв і терпеливости в ім'я „морального відродження". Насміхаючись з тактики президента Картера, Колісніченко висміває його звернення в справі консервації енерґетики, яке було передане „з неопаленого бюра Білого Дому" чи хоч би його відвідин „пересічної родини" в маленькому містечку. „Такий спосіб ведення політики, — пише „Правда", — вказує на солідно опрацьовану в головній квартирі Демократичної партії пропаґанду, яка на довшу мету має запевнити Картерові місце в Білому Домі в 1980 року". „А де поділись дотеперішні обіцянки Картера — ліквідація безробіття, зниження загальних податків, здержання інфляції, перевірка військового бюджету?" — запитує Колісніченко. Все це, на думку совєтського автора, не тільки не було сповнене, але деякі ділянки погіршились, а оборонний бюджет все ще переходить 7 більйонів долярів.

Совєтська преса також повністю зіґнорувала опубліковані недавно опити, які вказують, що популярність президента Картера в ЗСА і за кордоном зростає. Натомість совєтські пропаґандисти намагаються представити Картера у найгіршому світлі і змальовують його політику чорними красками. Робиться все можливе з боку пропаґанди, щоб Картер не став популярною особою в Совєтському Союзі і в інших комуністичних країнах. Улюбленою темою виступу проти Картера є ніби то існування расової нерівности в ЗСА. Також у згаданому числі „Правди" говориться про „недодержання обіцянок тим, які повіривши обіцянкам, голосували за демократів".

Справа людських прав в Україні на конвенції робітничої спілки в Лос Анджелесі

Ню Йорк, Н. Й. (УККА). — Як уже інформовано, українські робітники, зорганізовані в юнії Об'єднаних Автомобільних Робітників, виготовили спеціяльні заклики в обороні людських прав в Україні, з домаганням до американських робітників піддержати цю справу на загальній конвенції, що відбувається в Лос Анджелесі, Кал., в днях 15-21 травня 1977 р.

Група українських робітників, зорганізована у Юнії 160 у Варен, Міч., звернулася до Централі УККА з проханням виготовити відповідні летючки в англійській мові, як теж доставити інші матеріяли про переслідування українського народу комуністичною Москвою в Україні.

Централя УККА видрукувала 5,000 англомовних закликів, як теж приготовила інші матеріяли про нищення людських прав в Україні для розповсюдження на цій конвенції. УНС переслав 2,000 примірників виданої його коштом у „Свободі" брошурки з Деклярацією і Меморандумом Київської Української Гельсінкської Групи.

Українці-члени різних відділів Об'єднаних Автомобілевих Робітників співпрацюють з Відділом УККА в Лос Анджелесі під проводом його голови Н. Медведя як також інж. Омеляна М. Тишовницького та Романа Крупки, працівника Централі УККА в Ню Йорку, який повіз інформативні матеріяли про переслідування в Україні для розповсюдження на конвенції.

Оттавський університет проголошує стипендії

Оттава, Канада — Оттавський університет проголошує на 1977-78 академічний рік (від вересня до квітня) 2 стипендії, кожна у сумі 3,000.00, для студентів славістичних студій в цьому університеті, які спеціялізуються в українській літературі або у філології. Стипендії фінансовані Фондом Івахнюків, основаним в Оттавськім університеті для українських студій, наукових дослідів та публікацій. Стипендії призначені для студентів, які підготовляють ступінь маґістра (M.A.) або доктора (Ph.D.). Зголошення треба слати на адресу: Prof. C. Bida, Dept. of Slavic Studies and Modern Languages (Iwachniuk Ukrainian Studies and Research Fund), University of Ottawa, Ottawa, Ont.

Група німців силою добивалася до німецької амбасади в Москві

Москва. — Ройтер інформує, що вісім совєтських німців, переборовши всі труднощі і обійшовши поліційну охорону, продістались до західньо-німецької амбасади і попросили допомогти їм виїхати до Німеччини. На місце випадку з'явились 25 уніформованих і цивільних совєтських поліцистів, але вісімка вже була в амбасаді. Вони заявили німецьким кореспондентам, що їм відмовлено візи і вони мусіли шукати інших способів добитися виїзду. „Ми тут не почуваємося добре, — заявив Дімітрі Друдіґґер, — ми хочемо жити серед німців".

Картер пропонує обмеження діяльности розвідчого сектора

Вашінгтон. — В середу, 18-го травня, Сенат одержав законопроєкт президента Джіммі Картера, який пропонує, щоб відтепер розвідчі агенції ЗСА могли інсталювати підслухові апарати в домах чи бюрах американських громадян чи постійних мешканців-негромадян, яких підозрівається в підривній діяльності чи шпигунстві, тільки за попереднім дозволом судових властей. Аплікація на спеціяльний судовий дозвіл мусить бути раніше затверджена генеральним прокуратором ЗСА та мусять існувати докази, що інсталяція підслухових апаратів конечна, щоб доказати „причетність чужої держави".

Цей законопроєкт стосується тільки американських громадян і постійних мешканців, а не дипломатів чи представників інших держав, бо відносно цих чужинців існують інші правила.

Згаданий законопроєкт в Сенаті представив демократичний сенатор Едвард Кеннеді, а президент Картер на спеціяльній пресовій конференції в Білому Домі заявив, що законопроєкт має на меті запевнити, що розвідчий сектор зможе успішно вести свою діяльність, але теж буде охороняти право громадян і мешканців ЗСА на „недоторканість особи".

Тієї самої середи, 18-го травня, Сенатська комісія для справ розвідки передала звіт, в якому стверджує, що Білий Дім і Конґрес тепер мають задовільний нагляд над діяльністю всіх розвідчих аґенцій, що запевнить, що не буде надужиття повновластей тими аґенціями, як це траплялося в минулому.

Миряни Філядельфійської Округи заповідають З'їзд

Філядельфія, Па. — Крайова Управа Товариства за Патріярхальний устрій УКЦеркви інформує, що в неділю, 22-го травня ц. р., о год. 3-ій по полудні тут в залі УСО „Тризуб" при 4932 Н. Брод вулиця, відбудеться окружний з'їзд мирян Філядельфійської Округи. Прелеґентами на з'їзді виступлять: інж. С. Тимяк — заступник голови УПСО і ред. Василь Качмар — голова Крайового Товариства в ЗСА.

СЕНАРОТИ, ЯКІ ВЗЯЛИ УЧАСТЬ В ЗУСТРІЧІ З УКРАЇНЦЯМИ В КАПІТОЛІ

Під час зустрічі на прийнятті, що його влаштував у Капітолі Боб Дол в рямках зорганізованої і переведеної спеціяльної акції УНСоюзу в обороні політв'язнів і людських прав в Україні:

Ted Stevens (R-Alaska)
Barry Goldwater (R-Ariz.)
Dennis DeConcini (D-Ariz.)
Alan Cranston (D-Calif.)
Gary W. Hart (D-Colo.)
William V. Roth (R-Dela.)
Lawton Chiles (D-Fla.)
Herman E. Talmadge (D-Ga.)
Frank Church (D-Ida.)
James A. McClure (R-Ida.)
Charles H. Percy (R-Ill.)
Birch Bayh (D-Ind.)
Richard G. Lugar (R-Ind.)
Robert Dole (R-Kan.)
Charles McC. Mathias (R-Md.)
Paul Sarbanes (D-Md.)
Hubert Humphrey (D-Minn.)
James O. Eastland (D-Miss.)
John C. Stennis (D-Miss.)
Thomas F. Eagleton (D-Mo.)
John C. Danforth (R-Mo.)
Clifford P. Case (R-N.J.)
Harrison A. Williams (D-N.J.)
Pete V. Domenici (R-N. Mex.)
Jesse A. Helms (R-N.C.)
Quentin N. Burdick (D-N.D.)
Bob Packwood (Oregon)
Strom Thurmond (R-S.C.)
James G. Abourzek (D-S.D.)
William L. Scott (R-Va.)
Malcolm Wallop (R-Wy.)

Мондейл і Янґ відвідують Европу і Африку

Лісбона, Португалія. — В неділю, 15-го травня, віцепрезидент Волтер Мондейл, який розпочав свою 10-денну поїздку по Европі, відбув тут нараду з Ендрю Янґом, амбасадором ЗСА до Об'єднаних Націй, який саме тепер відбуває свою другу з черги поїздку до Африки. Під час нарад Мондейла з Янґом заторкнено ряд дипломатичних проблем, зокрема питання наростаючого расового конфлікту в південній частині Африки.

Протягом своєї поїздки віцепрезидент Мондейл має відвідати, крім Португалії, Еспанію, Австрію, Югославію та Британію. У Відні Мондейл має зустрінутися з прем'єром Південно-Африканської Республіки, Джоном Форстером, для обговорення політики „апартеїду" (політики роздільного проживання рас), яку веде уряд Форстера.

Амбасадор Янґ протягом 12-ох днів має відвідати ряд африканських держав і взяти участь в конференції Об'єднаних Націй, яка проходитиме в Мозамбіку

ВЕНС І ҐРОМИКО ПЕРЕГОВОРЮЮТЬ В ЖЕНЕВІ

Женева. — Державний секретар Сайрус Венс і совєтський міністер закордонних справ Андрей Ґромико в середу, 18-го травня, відновили переговори в справі нового договору між ЗСА і СССР щодо обмеження або і зменшення кількости стратегічної атомової зброї. Як відомо, в березні цього року Москва відкинула дві пропозиції уряду президента Джіммі Картера в цій справі, твердячи, що пропозиції „несправедливі відносно СССР", хоча Вашінгтон вказував і далі вказує, що пропозиції стосуються однаково обох держав.

Переговори між Венсом і Ґромиком відбувалися у совєтській амбасаді і тривали понад дві години. Обидві сторони вирішили відложити на пізніше обговорення інших справ, як питання миру на Близькому Сході тощо, а зосередити увагу на проблемі обмеження атомової зброї. Венс і Ґромико плянують вести переговори протягом кількох наступних днів. Сам секретар Венс і кілька його дорадників заявили кореспондентам, що ЗСА настоюватимуть на тому, щоб новий договір базувався на тих самих пропозиціях, які Вашінгтон представив в березні, але Москва їх відкинула. Перша пропозиція була, щоб формально погодитись на верхню межу 2,400 стратегічних літаків і ракет для обох країн, тобто, затвердити тентативну угоду між колишнім президентом Джералдом Фордом і генеральним секретарем Леонідом Брежнєвим під час їхньої зустрічі у Владивостоці в 1974 році. Щодо другої пропозиції, то Вашінгтон пропонує, щоб верхня межа для обох країн була навіть нижча, тобто, щоб було фактичне зменшення в кількості стратегічної зброї обох держав.

Прибувши до Женеви, секретар Венс сказав, що він не привіз зі собою жадних нових пропозицій і тому вважає, що переговори в Женеві — це продовження переговорів у Москві, які провалилися з уваги на те, що совєтські власті відкинули американські пропозиції.

Тієї самої середи, 18-го травня, президент Джіммі Картер у Вашінгтоні відбув нараду з чільними членами обох Палат Конґресу, під час якої заявив законодавцям обох партій, що ЗСА протягом теперішніх переговорів настоюватимуть на своїх попередніх пропозиціях та що американська делеґація „не поспішатиме" відносно підписання нового договору з СССР, бо вважає, що краще довше переговорювати, але дійти до дійсно ефективного і справедливого договору.

Совєтський міністер закордонних справ Андрей Ґромико проходить поза державним секретарем ЗСА Сайрусом Венсом під час зустрічі в Женеві.

Законодавці обох партій висловили підтримку для стратегії Президента, заявляючи, що їхня підтримка вказує на існування „двопартійної закордонної політики". Демократичний сенатор Гюберт Гомфрі з Міннесоти сказав журналістам, що Америка представила свої пропозиції щодо обмеження зброї, а тепер черга на Совєтський Союз представити свої власні пропозиції, або погодитися на американські.

Під час зустрічі із законодавцями президент Картер показав кілька моделів американських і совєтських ракет, зокрема зосереджуючи увагу на совєтській ракеті СС-18, яку Президент назвав однією з найбільш деструктивних в світі, додаючи, що Америка такої ракети не має.

У Женеві, Венс і Ґромико перед початком переговорів щодо обмеження атомової зброї підписали новий договір, який передбачає дальшу співпрацю ЗСА та Совєтського Союзу в дослідах космосу.

Того самого дня представники ЗСА і СССР, разом із представниками інших 29-ох держав, підписали декларацію Об'єднаних Націй, яка забороняє старання змінювати довкілля для військових цілей, наприклад, штучно створювати землетруси, повені тощо. Церемонія підписання цієї декларації відбулася під головством Курта Вальдгайма, генерального секретаря Об'єднаних Націй.

Совєти „деруть шкуру" із закордонних дипломатів в Москві

Москва. — В останніх тижнях совєтський уряд встановив неймовірно високу підвишку за мешкання для чужинців, деяким з них на 175 відсотків. Совєтські громадяни, в порівнянні до чужинців, платять одну десяту менше, бо їхній чинш виносить від 10-20 рублів за помешкання (13-27 дол.). У відповідь на нарікання льокаторів, прийшла промовиста відповідь: „Ми диктуємо ціни, а не ви"! Перебуваючі в Москві закордонні дипломати, бизнесмени і журналісти скликали протестаційне віче, склали протестаційні заяви і погрожували відплатится в подібний спосіб совєтським закордонним дипломатам. Ніщо не допомогло. І сьогодні за двокімнатне мешкання, чинш якого виносив 273.69 рублів, треба буде заплатити 531.42 дол. Американська амбасада в Москві, винайм приміщення якої оплачують публічні фонди, хоча ще досі не отримала нового контракту, обраховує, що нова підвишка коштуватиме американським платникам податку на 150,000 дол. річно більше. Деякі чужинці, шукаючи в цьому за різними мотивами, припускають, що підвишку чиншу видумали совєтські ватажки на те, щоб спонукати деякі амбасади обмежити кількість працівників. Проте, інші твердять, що причиною підвишки чиншу було таки бажання „дерти шкіру" з дипломатів. Спеціяльним прицілом протесту чужинців було Правління обслуги для корпусу дипломатів, яке, окрім влаштування чужинців на помешкання, повинно постаратися для них перекладачів, учителів мови, шоферів, учителів музики на фортепіяні, обслугу для направи водопроводів тощо. Голова цього Правління, завідувач домами Владімір І. Карчев, у відповідь на протест чужинців, „виявив здивування", мовляв, таке слово, як „протест", він вперше чує.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли, незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.
Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Кому користь, а кому шкода...

На початку цього тижня американське Крайове Аеронавтичне і Космічне Управління (НАСА) та Академія Наук СССР повідомили, що незабаром розпочнуться переговори між представниками обох країн щодо можливостей спільних експериментів на ,,міжнародній космічній станції-лябораторії'', які мали б проходити десь в 1980-их роках.

Як відомо, ще в липні 1975-го року відбувся перший спільний полет американських астронавтів і совєтських космонавтів у сполучених космічних кораблях ,,Аполло'' і ,,Союз''. Отже, спільні досліди на ,,міжнародній космічній станції-лябораторії'' були б продовженням цієї співпраці ЗСА і СССР в космосі.

Самозрозуміло, що співпраця між двома державами в будь-якій ділянці є бажаним явищем, але таку дальшу співпрацю в космосі можна було б дійсно вітати тоді, якщо б партнером ЗСА була інша країна, а не підступний, імперіялістичний та рабовласницький Совєтський Союз.

Крім того, на підставі досвіду із спільного космічного полету в липні 1975-го року можна з певністю твердити, що і всі майбутні спільні космічні полети чи досліди на космічних лябораторіях принесуть багато більше користи Совєтському Союзові, ніж Америці. Совєтський Союз, який протягом останніх кільканадцятьох років опинився дуже далеко позаду ЗСА в ділянці дослідів космосу, під час підготови до спільного полету в 1975-му році та в час самого полету одержав багато американського технологічного знання, випрацьованого американськими науковцями протягом довгих років. Ці досліди коштували Америці великі суми грошей і труду, а Совєтський Союз в липні 1975-го року одержав це технологічне знання безкоштовно, що дало Москві змогу призначити більше фондів на розбудову різних родів зброї для здійснення своєї остаточної мети: завоювання світу. Такі коштовні і небезпечні для вільного світу ,,подарунки'' одержить СССР із усіх майбутніх спільних полетів і космічних дослідів.

Крім цього, дальша співпраця Америки і Совєтського Союзу в космосі може витворити у багатьох людей світу помилкове враження, що СССР нібито є на тому самому рівні з Америкою в ділянці космічних дослідів, коли в дійсності — як вже згадано — Совєтський Союз опинився далеко позаду ЗСА. Американські астронавти вже кількакратно осідали на Місяці, а совєтські космонавти там ще зовсім не були. Отже, майбутні спільні космічні полети, включно з дослідами на ,,міжнародній космічній станції-лябораторії'', також спричиняться до підсилення совєтської пропаганди про нібито ,,передову совєтську соціялістичну науку і технологію''.

На підставі досвіду з минулої ,,співпраці'' між ЗСА і СССР, Москва і в майбутньому старатиметься одержати від Америки якнайбільше інформацій з космічної технології, а в той самий час прикладатиме всіх зусиль, щоб задержати свою власну технологію — хоча і слабше розвинену від американської — в таємниці.

Можна з певністю твердити, що співпраця ЗСА із СССР в ділянці космічних дослідів, дуже корисна для Москви, але шкідлива для Америки.

Проєктують міст між Аргентиною а Парагваєм

Буенос Айрес. (М.Д.) — У зв'язку з поїздкою президента Аргентини ген. Х. Р. Відели до Парагваю, в пресі появилися коментарі про побудову мосту на ріці Парана між містами Посадас (Аргентина) та Енкарнасіон по боці Парагваю. Слід зазначити, що ріка Парана в цих місцевостях має приблизно 5 кілометрів ширини і побудова такого міжнародного мосту, що уможливив би залізничу та автомобільну комунікацію, вимагає значних фондів, але це принесло б велике скріплення для обох держав, які переговорюють про можливість співдії в розбудові провінцій Місіонес і Ітапуа.

Ярослав Курдидик

АРХИМОДЕРНА НОВА ЗБРОЯ

Розвиток щоразу то все більш і більш заваансованої конвенційної зброї стає до деякої міри компонентом у ривалізації з атомовою зброєю. Військові експерти передбачають, що в евентуальному майбутньому зударі між Сходом і Заходом обидві сторони готові скоріше включити в бойову дію саме цю — як її називають — архимодерну зброю, а ніж атомову.

М. Р. Курріє, директор Департаменту дослідів та оборони у Пентагоні, заявляє, що коли ЗСА хочуть втримати ,,технологічне вирівняння'' зі Совєтським Союзом, то вони не сміють обмежуватися тільки виключно до самої атомової зброї. Це й було одною із головних причин, чому Пентагон домагається призначення окремої суми у висоті 12 мільярдів долярів для продовжування дослідів із теперішньою ,,архимодерною зброєю''. В допомозі Пентагонові Курріє перестерігає, що коли ЗСА поважнічать б обмежені, або — з уваги на ощадність — зліквідувати деякі дотеперішні американські досліді осяги в цій ділянці, то тоді Совєтський Союз готовий висунутися на перше місце, а воно було б справді дуже загрозливе для ЗСА.

Є щоправда чимало воєнних коментаторів, які сумніваються в алярмуючих твердженнях Курріє, але водночас навіть і його критики признають, що ЗСА, без уваги на продовжування переговорів про обмеження в озброєнні, мусять рішучо підготовляти нову і більш нищівну зброю. Вони виходять із того заложення, що в тому часі, коли розпочинали американсько-совєтські переговори про обмеження стратегічної зброї, ніхто не брав під увагу, що вміжчасі висунеться можливість окремого збройного зудару у понадземних просторах.

Не враховувалося теж, що ЗСА випродукують у міжчасі таку заваансовану зброю,як,,мандрівні ракети'' (кру мисл), а Совєтський Союз — бомбовики ,,Бекфаєр''. Тепер уже загально відомо, що якраз ці два типи нової зброї найбільше утруднюють переговори про САЛТ між Москвою і Вашінгтоном.

Появилися теж вістки, що потенціял, як теж і точність у прицілі відсунули далеко в тінь багато деякої зброї, яку вживалося в останній війні в Кореї, чи навіть останньо у В'єтнамі. Для прикладу варто навести, що американська протитанкова зброя ,,ТОВ'' і ,,Драген'', або совєтська ,,Сагер'' і ,,Снаппер'', ведуча система яких, а зокрема остання лейзерна ,,розшукувальна засяжність'', так зреволюціонізували протитанкову нищівність, що вже навіть перші тодішні спроби, переведені з тією зброєю під час арабсько-ізраїльської війни в жовтні 1973 р., залишилися тепер далеко позаду.

Із останніх досягнень наймодерніної американської зброї знаємо, що Фльота сконструювала ,,закаптурену торпеду Каптер'', яка приякорено чекає аж до того часу, поки ,,не почує'' і не відрізнить тону звуків між своєю або ворожою морською одиницею. Торпеда починає діяти, коли до неї підпливає ворожий надводний корабель, або коли вона перехопить ,,соб-сонічний клич'' із ворожого підводного човна.

ЗСА розпочали продукцію нового типу кулемета М-11, що його називають ,,беззвучним кулеметом''. Він вистрілює 32 набої на секунду. Більшість його складових частин виконана із пластичної маси, що своєю твердістю і силою не поступається металям.

А тепер повернімся на хвилину до війни у космосі, яка ще донедавна видавалася тільки ,,уявним писанням'', або була темою до фантастичних фільмів.

Хоч і за останнім домовленням ЗСА і СССР погодилися, що не будуть ніколи вживати простірних сателітів, які викидні для атомових ракет, але незалежно від того обидві країни не виключають такої евентуальної можливости. Тепер щойно виявилося, що обидві сторони працюють у тому напрямі, щоби створити таку зброю, яка могла б за допомогою високої лейзерної енергії ,,вибити з ладу ворожі сателіти''. Це відноситься в першу чергу до тих сателітів, що мають за завдання висліджувати і попереджувати про ворожу ракетну атаку. Наразі, як про це запевняють такі поважні експерти ,,лейзерної ділянки'' як д-р Е. Давні і д-р Дж. Гелмеєр, директор Заавансованої Дослідної Агенції Оборони — ще немає аж такого досягнення, щоби могти вжити ,,лейзерну зброю'' у просторах. Зате, як запевнюють ці знатоки, на сьогодні лейзер перевів своєрідну революцію у протитанковій влучності, а незалежно від того в бомбовій, ракетній та артилерійській засяжності.

Вартість у точності і прецизності в прицілі до окремих об'єктів, зокрема тоді, коли це відноситься до ракет в однаковій мірі конвенційного або атомового типу, можна найкраще вияснити таким робом, що кожне досягнення в точності підвищує, очевидно, у прямому відношенні теж і силу нищівности. Отже, нічого дивного, що в однаковій мірі і ЗСА і

(Закінчення на стор. 3-ій)

В. Маркусь

Л. АЛЄКСЄЄВА ПРО РУХ ЗА ЛЮДСЬКІ ПРАВА В СССР

(3)

Таке розповсюдження наших матеріядів, розповідає Алєксєєва, вимагало від нас сумлінної перевірки всіх фактів. Які були джерела документації Групи? Перш за все, власні переживання, досвід і зв'язки самих її співробітників, бо значна частина їх були або репресованими або ж активними діячами за людські права. Іншим джерелом були матеріяли, збирані подібними групами поза Москвою чи Росією. Відтак кореспонденти, інформатори на місцях, які з власної ініціятиви подавали факти нарушення людських прав, довідавшися про дію Групи. Дещо приходило поштою, але приїжджали до Москви і своєрідні кур'єри, яких називали ,,ходаками''. Алєксєєва розповіла про один цікавий випадок. Один робітник приїхав з Майкопа, бажаючи передати свою ,,справу'' членам Групи: він відсидів три роки за те, що як водій таксі вільно висловлювався критично перед пасажирами про неподобства совєтської влади. Хтось на нього доніс і його засудили на три роки табору. Уважаючи, що це було нелегально, цей робітник домагався реабілітації. Очевидно, Верховний Суд відмовив в тому, повідомляючи зацікавленого, в процес, вирок і причини засуду були законними. І ось тепер, цей покривджений домагався свого права. Не отримавши сатисфакції по урядовій лінії, рішив звернутися до членів Московської Групи, чиї прізвища знав із закордонних радіомовлень. В Москві на центральних вулицях почав розпитувати кожного дещо інтелігентнішого по вигляді прохожого, чи не знають адреси провідних дисидентів. Більшість йому відмовляли, підозріваючи якусь провокацію, але знайшовся хтось, хто розпитав про причини його розшуків і якось навів оцього робітника з Майкопа на слід людей, яких він шукав.

Група також перевіряє одержані інформації, висилаючи своїх довірених людей на місця. Так, наприклад, сама Алєксєєва брала участь в такій поїздці по Литві, де вона також інтервеніювала в урядових колах щодо виключення з школи литовських середньошкільників. З цієї поїздки в неї залишилися глибокі враження про литовський дисидентський рух та антирежимні настрої населення.

Групи для здійснення Гельсінкських угод в Україні і Литві

Першою після московської постала Українська Група для виконання Гельсінкських угод, що її очолив Микола Руденко. Каже Алєксєєва,, що це був великий акт відваги, якщо мати на увазі відносини в Українській республіці. Це є республіка, де тиск режиму є найбільший. Українськи група знаходиться під подвійною пресією тому, що вони змішнюєє спільний фронт оборони свободи і людських прав, в також тому, що він національний. Тут Алєксєєва нагадала і про переслідування українських католиків, священиків і вірних, хоч і свідомі українці православні підлягають репресії, наприклад, свящ. Василь Романюк, справу якого добре знає.

Двох членів Української Групи арештовано, при чому провокативно, щоб їм закинути кримінальність, а не політичний характер діяльности. На Руденкову квартиру підкинули в час обшуку чужу валюту, а в квартирі Тихого, гібито, ,,знайшли'' рушницю. Затримали були також члена групи Маринича, проте ділять інші шість членів, серед яких є й колишні в'язні, як напр., Лук'яненко, Строката-Караванська та інші. Група не є здесятькована, каже Алєксєєва, і раніше чи пізніше від неї будуть відомості.

Литовська Група, що складається з трьох членів, доволі активна. Покищо ніхто не арештований, хоч були спроби шантажу та компромітації декого з її діячів. Силою руху дисидентів в Литві є факт, що тут Римо-Католицька Церква фактично є національною твердинею і такою несплямленою установою, що перед нею навіть місцеві комуністи мусять схиляти голови. Так само факт, що йдеться не про відокремлені одиниці чи якусь меншість, а про властиво переважаючу більшість литовського населення, режим мусить не одне толерувати. Терор стосується селективно рапше відстрашування, а не поголовно.

Назагал Литва сьогодні переживає велике відродження і зміцнення національно-релігійного духу. В церквах багато молоді, ділей, інтелігенція ставиться з пошаною до священства, бо воно найбільше терпить, але водночас є носієм не лише релігійної, але й національної ідеї. Такого ставлення Алєксєєва не бачить навіть серед відданих православних священиків, як ось свящ. Дудко, які радше намагаються відмежевати своє релігійне заангажування від суспільного.

Останнім часом були заснованi групи в Грузії, двох членів якої (Звяда Гамсахурдія та Мірабу Костава) недавно арештовано, а також у Вірменії. Національні рухи знаходять підтримку в колах російських дисидентів.

(Закінчення на стор. 3-ій)

Лука Луців

ПРО НОВІ ВИДАННЯ

Марія Кузьмович-Головінська. Чужиною. Спомини. Українське видавництво ,,Добра Книжка''. 207 випуск. Торонто, 1977, ст. 159.

Ще одна книжка спогадів — ,,Чужиною'' відомої письменниці Марії Кузьмович-Головінської. Це вже четверта її книжка видана у вільному світі: ,,Чічка'' 1954), ,,Горбатенька'' (1958), ,,Марія''(1962), ,,Попудник''(1965), ,,Осіннє листя'' (1966), ,,Лісовий голуб'' (1970), ,,Зарвaниця'' (1972) і ,,Чужиною'' (1977).

Нова книжка спогадів — це немов продовження передостанньої книжки, що звалася ,,Зарваниця'', в якій авторка вже почала була писати про втечу з рідної землі, бо російські комуністи вже вдруге окупували західні українські землі.

В ,,Чужиною'' родина авторки, о. Василь та дві доні й два сини, возом втікають українським закарпаттям Словаччиною аж під Відень в район славного для наших втікачів Страсгофу, а пізніше дальше в Австрію. Там родина Головінських проживала аж до червня 1949, і 22 вересня була вже на кораблі, що її віз до Америки, куди прибув 30 вересня до пристані в Бостоні.

Пишучи про ,,Зарваницю'' в ,,Свободі'' з 5-го липня 1974 року, не могли ми не згадати про те, що авторка кілька разів у критичних воєнних часах чула голоси заспокоєння або перестороги. Про це вона сказала священикові:

— Я переконана, що це був голос Небесної Матері, щоб мене успокоїти...священик вичинив її віру в те, але авторка і в цій своїй книжці дуже часто пише про подібні появи, вона возить із собою іконку Зарваницької Матінки Божої і зарваницьку свячену воду, вірить, що це їй помагає (порівняйте сторінки з книжці: 25, 54, 90, 95, 99, 101). Авторка не зрозуміла, вона ,,не знаходить собі такою ідеальною, щоб могла приписати собі аж спеціальні вирізнення...вона боїться якоїнебудь омани самої себе''. Вона говорить про так звані ,,образи душі''.

,,Образи душі повторюються раз сильніші, раз слабші, що тяжко не раз уловити. Коли приступала до св. Причастя, бачила при зачинених очах перед вівтарем і в лавці вже: на ступенях вівтаря Матінку Божу, як держала на руках Ісуса знятого з Хреста з ранами на руках і ногах, у терновому вінку''.

,,Отець Василь заборонив мені говорити про ,,образи душі''...а я боюся, бо не можу з'ясувати собі, чому це є. Боюся, щоб це не були якісь уроєння... Тяжко вірити, щоб я дійсно мала стільки ласки.

У спогадах Головінської багато надприродного, і деякі читачі можуть із сумнівом сприймати те надприродне, метафізичне, що є в цій книжці. Авторка має живу, щиру віру, вона вірить, що її віра допомогла їй пережити ті жахливі п'ять років, які вона з родиною мусіла перетерпіти на чужині, поки не прибула до цієї країни. Христос часто казав тим, яких чудом виліковував: — Вставай, віра твоя спасла тебе! Недовірки цього не можуть зрозуміти, вони нехай не читають цієї книжки, яка буде бальзамом на зболілі душі тим, які з цікавістю читатимуть спомини Головінської Марії, і які як і авторка, поглянувши вперше на американську сушу, ставили собі запит: ,,Переходова країна? Обітована земля? Нова Батьківщина?...''

Микола Климишин. В поході до волі. Спомини. Том І. Видання Ліґи Визволення України і Дослідного Інституту Студіюм. Торонто, 1975, ст. 429.

Автор присвятив свою книжку ,,Тим, що віддали життя за волю України і тим, що борються за її визволення''.

Богдан Стебельський у ,,Вступному слові'' (9—10) пише про значення мемуаристичної літератури та про значення спогадів Миколи Климишина, який ,,обдарований письменницьким хистом'', і який може дати читачеві ,,не лише історію минулого, але її ідейний, психологічний образ постатей, що оживлюють події, як у доброму літературному творі''. Б. Стебельський підкреслює ще й те, що спогади М. Климишина тим цінніші, що найближчі його друзі спільного ,,походу до волі'' в більшості вже не живуть, і тим, що автор ,,В поході до волі'' спростовує багато клевет, які появилися по цей і по той бік фронтів''.

Сам автор оповідає, як він писав ці спогади, що друкувалися частинами в пресі. Тут вони зібрані разом, і можна їх читати в хронологічному порядку, як історію нових часів, бачену очима автора.

В книжці багатющий зміст, він поданий на 9-ох сторінках, 38 світлин — це знімки визначніших членів ОУН, показник імен займає шість сторінок, а текст займають рівно 400 сторінок.

Автор згрупував увесь матеріял своїх споминів у вісьмох групах. Перша група зветься ,,У відвічному марші поколінь'', і в ній автор дає ,,історичне тло споминів'' (13-60)

Дійсні спогади Климишина зачинаються від другого великого розділу

(Закінчення на стор. 3-ій)

Омелян Пріцак

НЕКРОЛОГ ІЗ ПОСТСКРИПТУМОМ

(,,Історичні джерела та їх використання'', Видавництво ,,Наукова Думка'', Київ, 1964-1972. Томи І-VII.)

V

У своїх двох статтях Віктор Петров (1894—1969) розглядає питання археологічної і історичної топографії Києва (95) і історичної гідронімії Росі (96). Перша стаття зокрема добре обґрунтована і вдокументована. Петров безсумнівно доказує, що місто, яке об'єднало поселення на сімох горбах території теперішнього Києва, постало не скорше як у дев'ятому або десятому столітті. Друга стаття вказує на балтійське походження багатьох назв над рікою Россю.

В. Ф. Фоменко встановляє два топоніми важливі для дослідів козаччини шістнадцятого століття: Кічкаська Переправа і городок на Малій Хортиці (21). Накінець Й. Ф. Гронський досліджує топоніміо середньовічного галицького міста Яворова і його околиць як джерело історичної географії (37).

Адміністративний поділ

Чільний спеціяліст доби Хмельницького, Іван Крип'якевич підсумовує висліди багатьох років праці оглядом адміністративного поділу держави Хмельницького в період її повної незалежности (1648—1654). Границі держави, як теж і новостворених одиниць (полків) розроблені чітко і показані на наглядній мапі. Крип'якевич також подає дані про початок системи полків (66).

Біографія

Дві студії займаються біографічним матеріялом. Одна, авторства А. Д. Бачинського, займається біографією як джерелом історії колонізації наддунайських степів в вісімнадцятому й дев'ятнадцятому століттях (3). Друга студія, написана Ярославом Дашкевичем (15), присвячена неопублікованому біографічному словникові Галичини дев'ятнадцятого століття, зладженому Іваном О. Левицьким (1850—1913).

Соціяльні студії

Арнольд Перковський (нар. 1932), старший науковий співробітник київського інституту історії Академії наук УРСР, дає дві зразкові студії етнічних і соціяльних структур. Перша займається українським населенням Правобережжя в вісімнадцятому столітті (93), друга неукраїнським (переважно польським жидівським) населенням (94). Обидві статті подають дуже багаті статистичні дані.

Дипломатична історія

Ця ділянка добре представлена компетентною працею Федора Шевченка про дипломатичну політику незалежної української держави, що існувала в періоді 1648—1654рр.(134). Шевченко не тільки обговорює державні договори з іншими країнами, але також подає деталі про те, як двір Хмельницького вів дипломатичні справи, і про встановлені ним дипломатичні звичаї.

Історія інституцій

Одинока студія, що конкретно торкається інтелектуальної історії, є стаття спільного авторства Є. І. Горбунової та Т. В. Михайлової про історію установ державної влади (виконкомів і рад) в Єлисаветградській (теперішній Кіровоград) досвідно-показовій окрузі в 1929—1930 рр. (33). В рамах дослідів інших спеціялізованих ділянок чотири автори розглядають проблеми інституціональної історії: І. Крип'якевич у своєму огляді адміністративного поділу держави Хмельницького (66); Федір Шевченко у своїй студії дипломатичної служби (134); Ярослав Дашкевич у своїх дослідах вірменських інституцій в Україні від тринадцятого до вісімнадцятого століть (16) і О. І. Фомін у своєму досліді про революційні інституції на Волині в революційних роках 1917—1920 (23). Стаття І. В. Гарнаги досліджує виконкоми Рад та їх управлінь і відділів (27).

Регіональні студії

До цієї категорії можна би включити дві статті, але вони були вже згадані раніше і включені в інші категорії: одна в історичну географію (96), друга в картографію (106).

ПОСТСКРИПТУМ

Після трьох років мовчанки Інститут історії Академії наук в Києві почав публікувати в 1975 р. щорічний часопис під назвою ,,Історичні дослідження''. Цей наслідник ІДжВ появився в двох серіях:,,Вітчизняна історія'' та ,,Історія зарубіжних країн''. Досі обидві серії видали по два випуски. 25).

Арнольд Григорович Шевельов (нар. 1928), спеціяліст української історії доби ,,комуністичного суспільства'', тобто періоду після II світової війни, був іменований головним редактором нового часопису. Від 1974р. він є директором інституту історії, між співробітниками якого є теж всі інші члени редакційної колегії ,,Історичних досліджень''. 26). Це: Юрій О. Курносов (нар. 1924), який як і головний редактор, спеціялізується в історії доби ,,комуністичного суспільства''; академік Микола І. Супруненко (нар. 1900), якого ділянкою є Жовтнева революція і ,,соціялістичне суспільство'', тобто перед II світовою війною в Україні; професор Федір Є. Лось (нар. 1908), спеціяліст в ділянці українського ,,капіталістичного суспільства'' дев'ятнадцятого століття; Ігор С. Слабєєв 27) (нар. 1923), який є заступником директора Інституту історії і теж спеціялізується в дев'ятнадцятому столітті; Ірина М. Мельникова (нар. 1918) член-кореспондент Академії наук УРСР, і Павло С. Сохань (нар. 1926), заступник директора Інституту історії, обоє спеціялізуються в сучасній історії ,,соціяльних'' країн; і Арнольд М. Шлепаков (нар. 1930), член-кореспондент, який студіює американську історію.

Сильно вражає факт, що ні один член загальної редакційної колегії не репрезентує української історії до дев'ятнадцятого століття. Це напевно не сталося випадково. Домінуючий тон ,,Історичних досліджень'' яскраво відображає редакційний, післяшелестівський політичний клімат: він виявляє велику шанобливість до Брежнєва, обєкту новопоновленого культу особи; обожує все російське; і точно придержується концепції про ,,одність російського і українського народів''. В результаті всякі теми, що могли би легітимізувати Україну як окрему політичну одиницю, наприклад, такі, що відносяться до історії перед дев'ятнадцятим століттям, здебільша обминаються в нових публікації. Навіть поняття радянської України як політичної одиниці часто заміняється аполітичним і неясним терміном ,,вітчизна''. Це дуже очевидне в серії ,,Вітчизняна історія'', яка згідно з метою редакторів, присвячена головно ,,історії соціялістичного і комуністичного будівництва'' 28). Очевидно, єдиною політичною одиницею, яку редактори бачать в східній Європі, є Радянський Союз, який часто ідентифікується виключно з російською державою.

Каталог ,,Нові книги України'' не називає ніяких нових випусків ,,Історичних досліджень'' між публікаціями проєктованими на 1976 і 1977 роки. Є підстави підозрівати, що навіть ця ,,ортодоксійна'' публікація може бути припинена. 29).

Sic transit gloria ери Шелеста.

* Ці покажчики пропущено в цьому перекладі. Зацікавлені читачі можуть знайти їх в оригінальній статті в ,,Рецензії'', том VI, ч. 2.

Примітки:

1). Іван Крип'якевич (1886—1967), останній учень Михайла Грушевського, був ментором автора цієї рецензії під час його університетських років у Львові (1936-1943).

2). Народжений 1914р.

3). Про дату його народження немає даних.

(Продовження буде)

Не забуваймо про переслідування в Україні! В травні — місяці СКВУ посилім оборону людських прав у СССР!

АРХИМОДЕРНА НОВА...

(Закінчення зі стор. 2-ої)

СССР витрачають велетенські суми грошей і часу на те, щоби добитися, чи пак осягнути т. зв. ,,найідеальнішу можливість нищівної точности''.

Декому може видаватися, що вивінувати окремо вишколених вояків ,,лейзернокеруючим апаратом'', який коштує приблизно 25-35 тисяч долярів — це просто горендальна розтратність. Але тепер подивімся на другий бік цієї ,,розтратности'', коли такому воякові пощастить знищити модерний танк, який коштує 10-15 мільйонів.

Тому то теж союзники з НАТО уважають, що найуспішнішою зброєю у майбутньому проти тисячів танків, чи взагалі проти броненосної зброї з комуністичного боку, буде якраз лейзерна зброя.

Не менш жахливою формою масового нищення у майбутньому уважають ,,розпорошування'' окремих елементів ексцентричної електричности'', щоби таким чином ,,придушити в людині ментальну активність і контролю''. Черговa, теж не менш страхітлива зброя, це ,,високофреквентна звучна зброя'', яка може знищити внутрішні органи в людині. Є ще теж інші непросліджені можливості, споріднені з високоенергетичною зброєю, що можуть діяти приблизно так само, як лейзерні промені.

Тому дуже влучно завважують експерти, які дещо обзнайомлені з діями цієї ,,найновішої невидимої зброї'', що це не важне, в чиїх руках опиниться першою ця зброя; важливішим є факт, що наразі важко передбачити засяжність нищівности цього страхіття.

Плян праці Філії УККА в Чікаго

Чікаґо (О. П.) — Перше засідання, уконституованя Управи Філії УККА в Чікаго, відбулося 18-го квітня 1977р. Переобраний голова ред. Михайло Панасюк представив плян праці Філії на вступну каденцію, який після обговорення був затверджений.

Крім дальшого зосередження над пекучою справою української шкільництва, справу ,,оборони людських прав в Україні'' поставлено також на перше місце. Для цього обрано окремий місцевий Комітет, що його очолив Віктор Войтихів. Комісія, з д-ром Кулясом на чолі, далі провадитиме працю над покращанням української центральної околиці, проєктування, зустрічі з місцевими представниками тощо. Є можливості, що українська центральна околиця дістане офіційну назву ,,Юкрейнієн вилледж''.

Конкретні пляни і календар такі:

Травень — місяць СКВУ. В суботу, 21-го травня, зустріч членів Президії СКВУ з громадянством, в залі Роберто Клементе, о год. 6:30 веч. У неділю, 22-го травня — збірка під церквами і о год. 12:30 вужча зустріч з представниками організацій метрополітального Чікаго.

Червень — на протязі трьох днів 3, 4 і 5 - го червня відбудуться ,,Українські дні''. Заплановано апель під гаслом ,,Оборони людських прав в Україні'', концерти, різні виставки та кілька забав. З цієї нагоди появиться англійською мовою видання про українців взагалі, сьогоднішніх дисидентів в Україні та українців в Чікаго.

Жовтень — 15-го жовтня Конференція Молоді при Філії УККА плянує відбути малу олімпіяду і спільну забаву.

Листопад — 5-го і 6-го листопада відзначення українських збройних сил та 35-ліття УПА. В суботу, 5-го листопада — концерт, в неділю — зустріч членів збройних сил України того часу і їхніх родин з українським громадянством.

22-го січня 1978р. — Свято Державности, молебень, апель, опісля бенкет у ,,Пік Конгрес готелі''. — При кінці січня Конференція Молоді відзначить, як кожного року, Крутянські роковини.

19-го березня 1978р. відбудеться відзначення Шевченківських роковин. Основним моттом цих святкувань буде: ,,Дух Шевченка в сьогоднішній літературі і поезії в Україні''.

Л. АЛЄКСЄЄВА ПРО РУХ...

(Закінчення зі стор. 2-ої)

дентів, зокрема в Московській Групі сприяння Гельсінкським угодам. Право неросійських націй на вільне життя визнається без обмеження, — твердить Алєксєєва. Національні групи в Україні, Литві, Грузії і Вірменії це не філіяли Московської Групи, але самостійні громадські організації, з якими вона співпрацює, але їх не унапрямлює. Крім цього, співпрацює з московською Групою Християнський Комітет захисту віруючих у Москві, який складається з російських православних. Однак, останній не в стані здійснювати сам цієї функції, бо більшість репресованих віруючих належать до Російської Православної Церкви. Тому Московська Група утримує контакти ще й з іншими релігійними групами.

Група Гельсінків, режим і Захід

Алєксєєва думає, що члени московської й інших Груп якийсь час, принаймнеше до Београдської конференції, не стануть об'єктом нових репресій. Але це може статися, якщо Београд буде капітуляцією для руху людських прав в СССР і на Сході Європи. Вона вітає останні виступи Білого Дому і Державного Департаменту, але боїться, чи це ставлення не буде розводнене під впливом різних чинників. Своїм та інших дисидентів завданням на Заході вона уважає не допустити до зневтралізування прилюдної опінії. Сама Алєксєєва має уповноваження від Групи в Москві бути її речником. Разом з іншими дисидентами на Заході сподівається поїхати до Београду, щоб на місці слідкувати за перебігом конференції і мати вплив на справу людських прав.

Якщо Захід споволнить своє зацікавлення станом в комуністичних країнах і з якихнебудь причин здійме цю справу з порядку дня, це й буде перемогою Кремля. Тоді можна буде сподіватися й розправи з теперішніми діячами, а нових будуть ізолювати ще поки їх імена стануть відомими на Заході. Цікаво, що режим з різних причин приневолений толерувати загальновідомих осіб, таких, як Сахаров чи Турчин. Завдяки розголосові про діяльність Алєксєєвої, вона також якоюсь мірою користувалася подібним ,,імунітетом''.

Цікаво, що режим також толерує мінімальну діяльність представників Фонду Солженіцина, з якого йде допомога в'язням та їх родинам, в тому й українським. Правда, щодо цього, то режим не лише бажає оминути міжнародного скандалу, наприклад, якщо б не позволив на прислання грошей чи їх конфіскував, але й він має колосальні матеріяльні прибутки з Солженіцівського фонду. Алєксєєва розкрила, що 65 відсотків забирає совєтський уряд, як це робиться з усіх грошових посилок в СССР, а решту обмінює за офіційним курсом. Це рівнозначне з грабіжництвом, але, видно, засновник фонду і ті, що його розподіляють, годяться на це, аби тільки хоч частина дійшла до потребуючих.

Солідарність міжнародної опінії з репресованими і в'язнями має велике значення. Алєксєєва заперечує висловлені Роєм Медведєвим погляди, нібито голосний рух за кордоном тільки шкодить справі людських прав...Вона гадає, що це дивацькі погляди і ніхто, навіть з ближчих приятелів Медведєва, цих поглядів не поділяє.

Навпаки, акція за кордоном потрібна, і то на всіх фронтах. Вона, наприклад, намагається справу людських прав порушити в ЦК італійської Комуністичної партії й з цією ціллю зголосилася з візитою до Енріко Берлінгвера. До написання цих нотаток ще не отримала відповіді, чи італійський генсек схоче її прийняти. Так само дуже бажає передати про долю Католицької Церкви Ватиканським чинникам, як також поінформувати відповідальних українських та литовських церковних діячів про стан в тих Церквах.

Своє тимчасове перебування в Європі, спочатку у Відні, а потім в Римі та кілька поїздок до Англії, Голляндії, Франції, Швеції й Німеччини Людмила Алєксєєва максимально використала для зрушення европейської думки й відповідальних кіл на захист свободи і людських прав в СССР в дусі Гельсінських угод. В час своїх поїздок вона зустрічалася з різними українськими діячами і підтвердила своє прихильне наставлення до українців та їх борців за повне визволення української людини й народу.

ПРО НОВІ ВИДАННЯ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

,,Ярослав Климишин'' (61—107), а потім ідуть такі групи спогадів: ,,Степан Бандера'' (108—149), ,,Святий хрест'' (150—213) ,,В новій тюрмі'' (214—224), ,,Микола Леник'' (225—265), ,,Бандера провідником ОУН'' (266 — 314) і восьма група споминів ,,Куди Бог провадить'' (315—408), в якій автор згадує про Північну Похідну групу ОУН в 1941 році, яка діяла в Україні після того, як почалася була німецько-совєтська війна.

Автор написав свої спогади дуже цікаво. Він подав багатий матеріял в маленьких уступах, яких у всіх восьмох групах є аж понад двісті. Климишин написав свої спогади так, що їх без труду може читати кожна освічена людина.

Автор підкреслює, що ,,вирішною хвилиною для українського народу і для ОУН був 1940 рік''.

,,Саме тоді Бандера відчув, що він мусить зробити цей крок, що його вимагає хвилина, і взяти на себе тягар відповідальности за долю народу в тяжкі воєнні роки. Щоб тепер належно оцінити той крок, треба піднестися на височину суворої об'єктивности, але це в нашу пору не кожний українець може зробити. Це роблять чужинці й наші вороги, але ще не всі українці''.

Автор розвиває цю думку таким способом:

Справжню ціну та справжнє значення Бандери у визвольній боротьбі України знали найкраще вороги українського народу. Спосіб, яким післанець кремлівських тиранів убив Бандеру, і нагорода орденом червоного прапора... що її передав убивці президент СССР, — могли б бути найкращими причинками для вияснення, ким є Бандера для українського народу, якщо б лише недовірки хотіли глибше над тим застановитися''.

Ми подали читачам ,,Свободи'' думки Миколи Климишина, який сидів у польських тюрмах і в німецьких в'язницях, який не боявся смерти, коли йшла справа боротьби за волю України. Автор наприкінці свого слова пише, що ,,не хотів би нікого скривдити, але якщо щось таке вийде, він радо приймe завваження і, по можливості виправить їх, а покищо перепрошує''.

Читач цікавий, чи будуть голоситися ті, які почуваються будуть покривджені, і як вони це зроблять.

Український Літературно-Мистецький Клюб

136 2nd Avenue

Ню Йорк. — Старанням Літературно-Мистецького Клюбу і 64-го Відділу СУА у п'ятницю, 20-го травня ц. р., о год. 7-ій вечора тут у приміщеннях Клюбу відбудеться доповідь Христини Навроцької на тему ,,Мої враження з поїздки по Еспанії''. Доповідь зілюструє прозірками Юрій Навроцький.

ЧЕРГОВІ СХОДИНИ Т-ва СВЯЩЕНИКІВ ім. СВ. АНДРЕЯ

Оцим маємо шану повідомити Всечесних Отців, що сходини Членів Товариства Священиків ім. св. Андрея відбудуться

25 і 26-го травня 1977 року

в парохії св. Михаїла в Ню Гейвені, Конн.

Програма нарад почнеться о год. 12-ій дня і включатиме актуальні справи нашої Церкви і Товариства

Просимо всіх Членів обов'язково прибути і зголосити свою участь до голови Товариства або до о. Мирослава Мишишина, місцевого Пароха.

З Християнським привітом

За Управу Товариства

о. крилошанин Богдан Смик, *секретар* — о. митрат Володимир Андрушків, *голова*

В глибокому смутку повідомляємо Рідних, Друзів і Знайомих, що 17-го травня 1977 р., у Філядельфії, Па., після тяжкої і довгої недуги, відійшов у Вічність, наш Найдорожчий

ЧОЛОВІК, ТАТО і БРАТ

бл. п.

ІВАН МИХАЙЛОВИЧ ПОЛІЩУК

ПАРАСТАС — в п'ятницю, 20-го травня ц. р., о год. 7-ій веч. в похоронному заведенні П. Мурянки, 5316 Rising Sun Avenue, Філядельфія, Па.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ — в суботу, 21-го травня 1977 р. в Катедрі св. Володимира, 6740 Н. 5-та вул., а звідтіль на Вічний Спочинок на цвинтар св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Горем прибиті:

дружина — ГАЛИНА з ТИМОШЕНКІВ
син — МИКОЛА
швагер — артист-маляр ЮРІЙ БОБРИЦЬКИЙ з родиною
сестра — ТАТЯНА з родиною в Україні

Ділимося сумною вісткою з Рідними і Друзями, що 17-го травня 1977 р., по короткій і тяжкій недузі, відійшов у Вічність, на 55-му році життя, наш Найдорожчий

МУЖ, БАТЬКО, СИН і БРАТ

бл. п.

СТЕПАН ГЛОГОВСЬКИЙ

нар. в Україні, в с. Сушиця, Перемиського повіту.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбудуться в п'ятницю, 20-го травня 1977 р., о год. 9:30 ранку, в церкві св. апп. Петра і Павла в Клівленді, Огайо.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

В безмежному горю:

АДА — дружина
РОМАН — син з дружиною
ІГОР — син
МАРІЯ — мати в Караганді
КАТЕРИНА — сестра в Караганді

Замість квітів на свіжу могилу

бл. п. Евдокії з Гулеїв Жук

на Патріярший Фонд УПКЦ складають 25.00 долярів

Марія і Григорій БАКУМЕНКО

Центральна Управа Організації Державного Відродження України (ОДВУ)

Комітет Побудови Пам'ятника О. Ольжича

запрошують Українську Громадськість та всі Організації, Товариства, Установи і їхнє Членство взяти участь у

ВІДСЛОНЕННІ і ПОСВЯЧЕННІ ПАМ'ЯТНИКА О. ОЛЬЖИЧА

яке відбудеться

в неділю, 3-го липня ц. р. на Оселі ім. О. Ольжича в Лігайтоні, Па.

- Відслонення буде попереджене СЛУЖБАМИ БОЖИМИ в 9-ій год. вранці.
- В програмі: год. 12-та — ВІДСЛОНЕННЯ і ПОСВЯЧЕННЯ; год. 1-ша — ОБІД; год. 3-тя — ФЕСТИВАЛЬ.
- У Фестивалі беруть участь: **Танцювальний Ансамбль ,,КАЛИНА'', Торонто; Хор з Ню Йорку ,,МОЛОДА ДУМКА''; Місцеві фолкльорні групи.**

•

Після вечері КОНФЕРЕНЦІЯ, організована Академічним Т-вом ,,ЗАРЕВО''.

Центральна Управа ОДВУ: Д-р Богдан Гнатюк, *голова* — Лев Куделя, *секретар*

Президія Комітету: Ярослав Гайвас, *голова* — Стефа Букшована, *секретар*

В ТРЕТЮ СУМНУ ТА ДУЖЕ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ мого Найдорожчого ЧОЛОВІКА і нашого Найдорожчого ТАТА

бл. п.

ТЕОДОРА СЕНЧИШИНА

що відійшов з Волі Всевишнього у Вічність дня 29-го травня 1974 року на 53 році життя, і залишив нас у великім жалю, горю і смутку —

в неділю, 22 травня 1977 р., о год. 12-ій дня

буде відправлена

СЛУЖБА БОЖА

за спокій Його душі

в церкві св. Володимира

709 Фронт вул., ГЕМСТЕД, Л. Ай.

Тяжким горем та тугою прибиті на все життя—

дружина — АНТОНИНА
дочка — АННА
син — ДОРКО

Повідомляється Родину, Приятелів і Знайомих, що

29-го травня 1977 р., о год. 3 по пол.

відбудеться

ПОСВЯЧЕННЯ МОГИЛИ

бл. п.

БОГДАНА ПЕРОЖАКА

на українському католицькому цвинтарі Св. Духа в Гемптонбурґу, Н. Й.

Приятелі: М. СТУПКА і П. ДАНИЛІВ

ВАШІНҐТОНСЬКА...

(Продовження зі стор. 1-ої)

(Продовження зі стор. 1-ої)

Сен. Баррі Голдвотер, у ясним одягу розмовляє з гол. предсідником УНС Й. Лисогором.

Конгресман Бенджамін Гілман, (другий справа), та дружина конг. Крейна під час зустрічі з українцями. На фото (зліва): гол. предсідник Й. Лисогір, заступник гол. предсідника д-р Іван Флис та Зенон Карпишин.

Українці з Пенсильвенії зі своїм сенатором. На фото (зліва): адв. Вілліям Незовий, головний контролер УНСоюзу проф. д-р Богдан Гнатюк, сен. Річард Швайкер та чотири члени Комітету Оборони В. Мороза з Філядельфії, що його очолює Уляна Мазуркевич (п'ята зліва).

Конг. Едвард Дервінский та сен. Тед Стівенс у розмові з представниками української групи. На фото (зліва): п-ні Леся Куропась, конг. Едвард Дервінский, п-і Нуся Филип, гол. предсідник УНС Йосип Лисогір і сен. Тед Стівенс.

ТРЕТІЙ З'ЇЗД СЕНЬЙОРІВ
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

відбудеться
НА СОЮЗІВЦІ В КЕРГОНКСОН, Н. Й.
в днях від ПОНЕДІЛКА 30-го ТРАВНЯ до П'ЯТНИЦІ 3-го ЧЕРВНЯ 1977 Р. (4 ДНІ)
з такою
ПРОГРАМОЮ

1. **ПОНЕДІЛОК, 30-го ТРАВНЯ,** від год. 3-ої: Реєстрація і познайомлення; Відкриття З'їзду; Схвалення програми З'їзду; Привітальна вечеря.
2. **ВІВТОРОК, 31-го ТРАВНЯ:** Прийняття протоколу Другого З'їзду з вересня 1976 р.;
   Звіти з діяльности З'їздового Комітету Сеньйорів УНС;
   Звіти з праці Комісії Головного Уряду УНС для справ старших членів;
   Дискусія над звітами;
   Доповідь архітекта ІВАНА ЗАЯЦЯ з Ню Йорку про „Житлове будівництво для старших людей";
   Запити й дискусія.
3. СЕРЕДА, **1-го ЧЕРВНЯ: Доповідь головного предсідника ЙОСИФА ЛИСОГОРА про заходи УНС в справі побудови дому для сеньйорів УНС на Союзівці**
   Запити й дискусія;
   Обговорення і схвалення статуту Об'єднання Сеньйорів УНС та утворення Об'єднання.
4. **ЧЕТВЕР, 2-го ЧЕРВНЯ:** Доповідь представника федерального Уряду про доми для старших й можливість побудови такого дому на Союзівці;
   Фільм з Другого З'їзду Сеньйорів УНС та свята відслонення пам'ятника Лесі Українки на Союзівці в вересні 1976 р.
   О год. 6-ій вечором: святочна вечеря (бенкет) з розваговою програмою та виступом ІВАНА КЕРНИЦЬКОГО—ІКЕРА.
5. **П'ЯТНИЦЯ, 3-го ЧЕРВНЯ:** Вибір керівних органів Об'єднання Сеньйорів УНС;
   Схвалення часу Четвертого З'їзду;
   Схвалення резолюцій і рекомендацій;
   Пращальний обід;
   Закриття З'їзду.

Закликаємо усіх Сеньйорів УНС організувати місцеві гуртки (клюби) сеньйорів УНС і зголошувати їх З'їздовому Комітетові Сеньйорів УНС на адресу Товариства „Самопоміч", 98 Друга Авеню, Ню Йорк, Н. Й. 10003 та вислати на Третій З'їзд Делегатів тих Клюбів. Крім делегатів до участи в З'їзді запрошені всі сеньйори з родинами. Участь у З'їзді слід зголошувати до 20-го ТРАВНЯ до управи Союзівки на адресу

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION ESTATE
KERHONKSON, N.Y. 12446
Тел.: (914) 626-5641

Учасники З'їзду будуть користати зі значної обнижки заплати за побут на Союзівці, яка виносить 52 доляри від особи за цілий час З'їзду, або по 14 дол. денно при коротшім побуті. Члени родини платять ті самі оплати.

За Комісію Головного Уряду для справ старших членів:

Інж. Степан Куропась, голова
Д-р Ярослав Падох, секретар
Володимир Дідик, касир

За З'їздовий Комітет Сеньйорів:

Мгр Микола Шпитко, голова
Д-р Галина Носковська-Гірняк, секретар

Кураторія Фонду
ДЛЯ ВИДАННЯ ЛІТЕРАТУРНОЇ СПАДЩИНИ
Богдана Кравцева

ПРИЙМАЄ ПЕРЕДПЛАТУ І ПОЖЕРТВИ на видання ТРЬОХ ТОМІВ поетичної і літературної спадщини

БОГДАНА КРАВЦЕВА

ПЕРШИЙ ТОМ — повна збірка поетичної творчости — вже зданий до друку.
ДРУГИЙ ТОМ — наукові й літературознавчі праці буде готовий наприкінці цього року.
ТРЕТІЙ ТОМ — переклади поезій, вже зредаґований і буде відданий до друку в 1978 році.

Ціна	У передплаті	Після появи - друком
За всі ТРИ ТОМИ	$25.00	$35.00
За поодинокі ТОМИ:		
I. ТОМ (Поезія)	$12.00	$15.00
II ТОМ (Наукові і літературознавчі праці)	$12.00	$15.00
III ТОМ (Переклади поезій)	$ 6.00	$10.00

ЗАМОВЛЕННЯ

Замовляю:

Всі три ТОМИ	$25.00	☐
I ТОМ	$12.00	☐
II ТОМ	$12.00	☐
III ТОМ	$ 6.00	☐

МОЯ ПОЖЕРТВА НА ВИДАННЯ ТВОРІВ $..........

Залучую чеком суму $..........

Ім'я і прізвище ....

Адреса ....

Чек виставляти на B. KRAWCIW PUBLISHING FUND

Замовлення, передплату і пожертви висилати:

B. KRAWCIW PUBLISHING FUND
c/o Ulana M. Diachuk
Ukr. Natl. Assn. Inc.
30 Montgomery Street, 3rd Floor
Jersey City, N.J. 07302

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

МИХАЙЛО ПАСТУШЕК, член 352-го Від. Б-ва Св. Арх. Михаїла в Честер, Па., помер 6-го січня 1977 р. на 91-му р.ж. Пок. нар. в 1886 р. в Україні і став чл. УНС в 1926 р. Залишив у смутку синів Мартина, Осипа, Григорія, Василя, Михайла та Андрія, 24 внуків і 25 правнуків.
Похорон відб. 9-го січня 1977 на цвинтарі Лавнкрофт в Линвуд, Па.
Вічна Йому Пам'ять!
Секретар

ПАВЛО ДУЧЕНСЬКИЙ, член 76-го Від. УНС Б-ва св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н. Дж., помер 26-го січня 1977 р. на 61 р. ж. Пок. нар. 1916 р. в Перт Амбой, Н. Дж., і став чл. УНС в 1953 р. Залишив у смутку дружину Антонету, брата і сестру. Похорон відб. на цвинтарі Божого Гробу в Тотова Боро, Н. Дж.
Вічна Йому Пам'ять!
Юлія Демчук, секр.

ІВАН ДИЛЬ, член 115-го Від. Т-ва Т. Шевченка в Кентон, Огайо, помер 13-го січня 1977 р. на 84-му р. ж. Пок. нар. в 1895 р. в Україні і став чл. УНС в 1917 р. Залишив у смутку дружину Марію, дочку Гелену, Айрін, Стейсі, сина Івана та внуків. Похорон відбувся 17-го січня 1977 р. на цвинтарі Кальварії в Мессіллон, Огайо.
Вічна Йому Пам'ять!
Петро Бабич, секр.

ОЛЕНА ПРОЦІВ, член 112 Від. Унс С-ва Преч. Діви Марії в Пармі, Огайо, померла 1-го лютого 1977-го р. на 77-му р. ж. Пок. нар. в 1899 р. в Україні і стала чл. УНС в 1928 р. Залишила в смутку сина Йосифа, дочки Марію та Павлину, внуків і правнуків. Пох. відб. 4-го лютого 1977 р. на цвинтарі свв. Петра і Павла в Пармі, Огайо, на
Вічна Їй Пам'ять!
Марія Капраль, секр.

ІВАН ГОМЕНЮК, член 100-го Від. УНС Т-ва Т. Шевченка в Гері, Інд., помер 22-го січня на 89-му р. ж. Пок. нар. в 1888 р. в Україні і став чл. УНС в 1920 р. Залишив у смутку сина Івана, дочок Марію і Юлію та 4 внуків. Пох. відб. 24-го січня на цвинтарі Ля Порт в Ля Порт, Інд.
Вічна Йому Пам'ять!
А. Цебюк, секр.

ВАСИЛЬ МЕЛЬНИЧЕНКО, член 454-го Від. Т-ва Г. Чупринки в Ст. Кетеринс, Канада, помер 4-го грудня 1976-го р. на 52-му р. ж. Пок. нар. в 1925 р. в Україні і став чл. УНС в 1961 р. Залишив у смутку дружину Катерину, чотири дочки, одного сина та матір і сестри в Україні. Пох. відб. 6-го грудня 1976-го р. на цвинтарі Вікторія Лявн в Ст. Кетеринс, Канада.
Вічна Йому Пам'ять!
Секретар

МАРІЯ ЛИСИК, членка 113-го Від. УНС Б-ва св. Івана в Деррі, Па., померла 9-го лютого 1977 р. на 73-му р. ж. Пок. нар. в 1903 р. в Україні і стала чл. УНС в 1933 р. Залишила в смутку дочку Анну і синів Володимира і Олексу. Пох. відб. 12-го лютого 1977 р. на цвинтарі Кальварія в Кребтрі, Па.
Вічна Їй Пам'ять!
І. Ярчак, секр.

ЛЕСЛІ Г. ВАЙТГЕД, член 47-го Від. Т-ва Ольги Басараб в Бетлегемі, Па., помер 8 січня 1977 р. Пок. нар. в 1927 р. в Ламбертвілл, Н. Дж., і став чл. УНС в 1973 р. Залишив у смутку дружину Катерину та дочки Кеті і Сенді. Похорон відбувся 13-го січня 1977 р. на цвинтарі Гопвелл, Н. Дж.
Вічна Йому Пам'ять!
Анна Гарас, секр.

АНДРІЙ ПЕЛЕНИЧКА, член 379-го Від. Б-ва св. Юрія в Чікаго, Ілл., помер 31-го грудня 1976 р. на 61-му р. ж. Пок. нар. 1915 р. в Україні і став чл. УНС в 1972 р. Залишив у смутку жінку Офілію і сина Маркіяна. Похорон відбувся 4-го січня 1977 на цвинтарі Елмвуд в Рівер Ґров, Ілл.
Вічна Йому Пам'ять!
Секретар

ТЕКЛЯ КРУПКА, членка 20-го Від. Т-ва Згода в Гемтремк, померла 13-го листопада 1976 р. на 86-му р. ж. Пок. нар. 1890 р. в Україні і стала членкою УНС в 1932 р. Залишила в смутку близчу і дальшу родину. Похорон відбувся 18-го листопада 1976 р. на цвинтарі Гора Олівет в Детройті, Міч.
Вічна Їй Пам'ять!
Роман Куропась, секр.

АНТІН МАСНИК, член 235-го Від. УНС Б-ва св. Михаїла в Россфорд, Огайо помер 13-го лютого 1977 р. на 80 р. ж. Пок. нар. в 1897 р. в Україні і став чл. УНС в 1923 р. Залишив у смутку дружину Павлину, дочки Марію і Олену та 3-ох внуків. Пох. відб. 16-го лютого 1977 р. на цвинтарі Кальварії в Толідо, Огайо.
Вічна Йому Пам'ять!
Михайло Бобер, секр.

ЕВГЕН БОРУХ, член 403-го Від. УНС Т-ва УНА в Принс Алберт, помер 14 жовтня на 45-му р.ж. Пок. нар. в 1930 р. в Гаффорд, Саск., і став чл. УНС в 1972-му р. Залишив у смутку дружину Женовів, дочки Терезу і Михайлину, синів Григорія, Бориса, Андрія, Ричарда та матір Дарію і брата Олексу. Похорон відб. 18-го жовтня на цвинтарі Савт Гілл в Прінс Алберт, Саск.
Вічна Йому Пам'ять!
Секретар

ПАВЛО НАКОНЕК, чл. 291-го Від. УНС Т-ва Т. Шевченка в Кліволенді, Огайо, помер 1 лютого 1977 р. на 85-му р. ж. Пок. нар. в 1892 в Україні і став чл. УНС в 1936 р. Залишив у смутку дочки Стефанію і Елейн і сина Лева. Пох. відб. на цвинтарі свв. Петра і Павла в Пармі, Огайо.
Вічна Йому Пам'ять!
Секретар

Організації й установи!
В травні — місяці СКВУ
вишліть до СКВУ свої членські внески!

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ,
22-го ТРАВНЯ 1977 р.

ПАССЕЙК, Н. Дж. Місячні збори Т-ва ім. Т. Шевченка 42 Відд. о год. 2-ій по пол. в УНДомі при 237 Говп Аве. Проситься чл. вплачувати вкладки на зборах. — В. Марущак, рек. секр.

ПАТЕРСОН, Н. Дж. Місячні збори Т-ва ім. Т. Шевченка 64 Відд., о год. 2 по пол., точно, у Вінярського. Проситься чл. прибути і вирівняти залеглі вкладки. — Ів. Бурний, секр.

ТАРЗАН, Ч. 7758. Здивування

Що з вами, панно Дейр?... Я думав, що ви будете йти на зустріч майбутности без страху!

Так і є, Тарзане... Дякую за вашу підтримку... Я тепер вже цілком спокійна!

Гаразд!... Ходім!

Ой, ні!... Чи це він є вашим мужем?